

LINDE is een variant van LINDA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Linda is een verkorting van een naam die op '-linda' of '-lindis' eindigt. Voor 'linda' worden verschillende verklaringen gegeven:
- 1.1] 'linde', 'lindeboom' of 'lindehout'; men vermoedt dat in de oude tijden schilden van deze taaie en sterke houtsoort werden gemaakt. In dat geval heeft 'Linda' dus de betekenis van 'bescherming'.
Bv. ; Adelindis = 'edel schild'; Be(r)lindis: 'beschermster als een beer'; Dietlinde = 'beschermster van het volk'; Ermelindis = 'beschermd door (de god) Ermin'; Far(a)lindis = 'beschermster op reis'; Friedlinde = 'beschermster der vrede'; Gerlindis = 'beschermster met de (ijzeren) speer'; Godelinde = 'goede beschermster'; Gundelindis = 'beschermster in de strijd'; Harlindis = 'beschermster als een leger'; Relindis = 'raadgevende beschermster'; Richlindis = 'machtige beschermster'; Rosalinda = 'rozenschild'; Siglindis = 'beschermster d.m.v. de zege'; Theodelindis = 'beschermster van het volk' enz.
- 1.2] 'slang' (vgl. 'lint' en 'lintworm'); dit dier wordt in verschillende culturen aangezien voor wijs: 'doorgronder van geheimen'.
- 1.3] 'lenig', 'soepel', 'teder' (vgl. 'lente'); in het Spaans betekent 'lindo' = 'mooi', 'lief', 'fijn' enz.
- *
- 2] Soms wordt Linda ook beschouwd als een verfraaide vorm van '-line', de uitgang van vele vrouwennamen, zoals Caroline, Eveline, Wendeline enz.
- *

Bijzonderheden

De naam **Linda** duikt voor het eerste op in een boek van ene Jean PAUL 'Titan', geschreven rond het jaar 1800.

Volgens een NIPO-onderzoek stond **Linda** 5e op de lijst van populairste meisjesnamen van Nederland tussen 1989-1991: 1,2%.

*

In de vorige eeuw werd te Mainz een inscriptie uit de 5e eeuw ontdekt waarop de vrouwennaam **Lindis** voorkwam. Haar moeder heette overigens Thudelindis (= Theodelindis of Dietlindis).

*

Linda (of Adelindis) van **Bad Buchau**, Duitsland; weldoenster; † **ca 930**.

Feest 28 augustus.

Zij werd geboren op het slot Andechs in de nabijheid van München. Na de dood van haar man, graaf Hatto van Eritgau, wijdde ze haar leven aan de dienst van God. Zij betoonde zich een groot weldoenster van het klooster Buchau aan de Federsee. Daar was het ook dat ze de resterende jaren van haar leven doorbracht. Ze werd in 'haar' klooster begraven. Haar graf werd in 1939 herontdekt.

Van haar drie zoons wordt verteld dat ze de dood vonden, toen ze een naburig vrouwenklooster probeerden te verdedigen tegen de aanvallen van een troep onverlaten.